

ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה
הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם
ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל
כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל
אשר עשה ושׁמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום למען תזדקו ובאתם וירשתם את
הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ולמען
תאריכו ימים על הארמה אשר זשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
ודבש כי הארץ אשר אתה

נא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר
יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית
ברגלך כגן הירק והארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
תשתה מים ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה
תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
אזורית שנה והיה אם

שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל גפשכם וזתתי מטר ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגלך ותירשך ויצהרך
וזתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתזזויתם להם וזרה אף יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה
לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה זתן לכם ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל גפשכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו לטוטפות ביין עיניכם ולמודתם אתם
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
הארמה אשר זשבע יהוה לאבותיכם לתת להם
כימי השמים על הארץ כי

אם שׁמרתם תשמרון את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו והוריש
יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצמים מכם כל המקום אשר
תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר
והלבוץ מן הגהר נהר פרת ועד הים האזורון
יהיה גבלכם לא יתיצב איש בפניכם פוזדכם